

РЕШЕНИЕ

№ 4205

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **759** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. М. Т. от [населено място], срещу Решение № 20211138 от 12.11.2021 г., постановено по НАХД № 119/2021 г. на СРС, НО, 133 - ти състав, с което е потвърден Електронен фиш на СДВР Серия К № 3119644, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се релевират основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – СДВР, редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал.

1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващата на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 24.10.2019 г., в 13:44 часа, в [населено място], автоматизирано техническо средство за наблюдение TFR1-M с № 575 заснело лек автомобил „Нисан К. плюс 2“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се по [улица]на пътен възел С. с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост на движение от 104 км/ч, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 до 80 км/ч, съответно било налице превишение на скоростта от 24 км/ч. Процесният лек автомобил е собственост на Т., което се установява от справката за регистрацията и собствеността на МПС.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на Т. не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. По делото са събрани писмени доказателства, въз основа на които правилно СРС е достигнал до описаните фактически констатации.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - водачите на ППС са задължени да съобразяват скоростта на движение на управляваните от тях превозни средства с максимално разрешената за движение в населено място. Съгласно ал. 2 скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Правилни са изводите на СРС, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП и че съдържа всички необходими реквизити, тъй като не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. ЕФ отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че с оглед на установеното по делото, ограничението на скоростта е до 80 км/ч., а Т. е управлявал автомобила си със скорост от 24 км/ч над допустимата – законосъобразно е прието с обжалвания електронен фиш, че същият е осъществил умишлено състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, предвиждащ към датата на извършване на нарушението наказание глоба от 100 лв. за нарушаване на забраната по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. По делото е приложена пътна схема

(л. 21-л. 27 по първоинстанционното дело), която доказва наличието на знак. Доказана е и техническата годност на средство за заснемани съобразно протокол № 3-39-13 от 19.08.2019 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол „TFR-1M“. и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, поради което доводите на касатора в тази насока за неоснователни,

Неоснователно е оплакването на касатора, че в ЕФ не е отчетена допустимата грешка от 3 км/ч, което е било укрито от нарушителя. Видно от разпечатката от мобилната система за видеоконтрол измерената скорост е била 107 км/ч, приетата за наказуема скорост е 104 км/ч, а наказуемото превишение – 24 км/ч вместо установеното 37 км/ч. Във фиша е отразена именно наказуемата скорост от 104 км/ч и превишението от 21 км/ч след отчитане на допустимата грешка от 3 км/ч, като по този начин в пълна степен са защитени правата на наказаното лице, като именно превишението от 21 км/ч е обусловило и прилагането на санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20211138 от 12.11.2021 г., постановено по НАХД № 119/2021 г. на СРС, НО, 133 - ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

